

vel kan fremgaae af en agtværdig Følelse for det ægtefabelige Forhold og for den brødefulde Ægtefælle, skjøndt den samme Følelse leder til at attraae Forbindelsen hævet. Det er endvidere en Forudsætning, at Straffen altid skulde fastsættes ved Dom og ikke ved Resolution af Øvrigheden — jfr. derimod Fdn. 24de Septbr. 1824 § 4 —, og det vil derhos af Paragraphens Indhold sees, at det er Meningen, at Begjæringen om, at Sagen skal bortfalde, maa gjøres inden der falder Dom i Sagen (i første Instants). Det tør nemlig antages, at der altid vil være tilstrækkelig Leilighed for den uskyldige Ægtefælle til at fremkomme med saadan Begjæring, naar der er et virkeligt Ønske om, at Sagen skal bortfalde, forinden Doms Afgjælse, uden at det behøves at foreskrive, at den Fornærmedes Erklæring skal indhentes, inden Sag anlægges; men under denne Forudsætning maa det formeentlig ogsaa antages, at den Interesse, som den fornærmede Ægtefælle kan have i, at Straffen estergives, efterat Sagen er behandlet og paafjendt, er af en anden Art end den Følelse for det ægtefabelige Forhold og for Ægtefællen, som der er skjellig Grund til at tage Hensyn til, naar den bevæger den forurettede Ægtefælle til at ønske Sagen dødset ned eller affluttet uden Dom. I Overensstemmelse med denne Betragtning er det derimod, at der gives den Fornærmede Leilighed ikke blot til at faae Sagens videre Forfølgning standset, men ogsaa til at forhindre, at der reises Sag eller at Tiltale institueres imod den skyldige Ægtefælle. — At der ikke ved Paragraphen gjøres nogen Forandring i Henseende til de privatretlige Virkninger af Høer til at faae Ægtefættets hævet m. v., jfr. D. L. 5—2—52, Fdn. 21de Mai 1845 § 3, behøver neppe at siges.

I Udkastets § 157 omhandles Bigami, eller den Forbrydelse, der bestaaer i, at en gift Person vidende indlader sig i Ægtefællæ med en Anden. Dette betegnes i Udkastet ved, at en gift Person indgaaer Ægtefællæ; herunder indbefattes alle de Tilfælde, hvor det tidligere gyldigt stiftede Ægtefællæ, hvad enten det har faaet kirkelig Indvielse eller er et borgerligt Ægtefællæ, ikke igjen er blevet fuldstændig opløst ved Skilsmisse eller Død paa den Tid, da det

andet Ægtefællæ, kirkeligt eller borgerligt, indgaaes, og man har ikke anseet det fornødent, i Lighed med hvad der er skeet i fremmede Straffelove (saasom den preussiske, brunsvigiske og hannoverske), ved Tilspøininger særligt at fremhæve dette. Af de brugte Udtryk fremgaaer fremdeles, at Forbrydelsen fuldbyrdes ved Indgaaelsen af det andet Ægtefællæ, uden Hensyn til, om Samleie har fundet Sted eller ikke; er Vielsen ikke bleven fuldbyrdet, vil der kun kunne blive Spørgsmaal om Straf for nærmere eller fjernere Attentat paa Forbrydelsen. Det er med Hensyn til Begrebet om Bigamili gyldigt, om den anden Person, med hvem Ægtefællæ indgaaes, ligeledes er gift eller ikke, og om der end efter Omstændighederne i det første Tilfælde kan være Anledning til Anvendelsen af en strengere Straffegrad for de paagjældende Personer, skjøndt der dog ikke at være Tvivl til, med den norske Straffelovs Kap. 18 § 10, at afstille disse to Tilfælde ved særlige Straffebestemmelser, saameget mindre som der for Bigamiforbrydelsen i Almindelighed maa foreskrives en meget alvorlig Straf af en ikke ringe Bidde. Den i D. L. 6—13—23 fastsatte Livsstraf bør imidlertid uden al Tvivl forandres og ikke lidet ned sættes; man har meent, at Straffen i Almindelighed passende kunde sættes til Strafarbejde fra 2 indtil 6 Aar. Hertil bør dog formeentlig knyttes en Bestemmelse, som aabner Udgang til en Nedsættelse af Straffen „under særdeles formildende Omstændigheder“. Som saadanne har man navnlig havt de Tilfælde for sig, hvor den Paagjældende har havt nogen Grund til at formode, at det tidligere Ægtefællæ var hævet ved den anden Ægtefælles Død, skjøndt han ikke har nogen Visshed eller bestemt Overbevisning i den Henseende, og navnlig ikke har faaet Skilsmisse (jfr. Fdn. 11te Septbr. 1839 § 14 jfr. § 16), eller hvor det tidligere Ægtefællæ var hævet ved Dom, der imidlertid var appellabel og senere ved høiere Rets Dom forandres, jfr. Fdn. 23de Mai 1827, eller faktisk i længere Tid har været hævet ifølge Separationsbevilling. Det er imidlertid fundet betænkeligt, udtrykkelig at binde Udgangen til Strafnedsættelse til Tilstedeværelsen af et af disse Tilfælde, da der vel kunde være